

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว
ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
Learning Achievement of Instructional Music Practice Skill
Package for Keyboard Instruments Accordance with Dave's
Theory for Grade 4 Students

นที ปิ่นวิไลรัตน์¹, อินทิรา รوبرู²
Natee Pinwilairat¹, Intira Robroo²

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการออกแบบการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹Master of Education Program in Instructional design, Suan Sunandha Rajabhat University

²อาจารย์, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²Lecturer, Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดบางแสม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางดนตรี แบบปรนัย ชนิดเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ทดสอบ Paired Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 84.6/80.40 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์วิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ : ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดฟ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop Instructional Music Practice Skill Package for Keyboard Instruments Accordance with Dave's Theory for Grade 4 Students on the efficiency criteria of 80/80, 2) to compare learning achievement before and after the package. The sample group used in the research was primary grade 4 students in the second semester of the academic year 2019 in Wat Bang Samae School, under the Office of Chachoengsao Primary Educational Service Area, Area1, Bang Prakong district, Chachoengsao Province, totally 1 classroom with 30 students by using the cluster random sampling. The instrument used in this study were Instructional Music Practice Skill Package for Keyboard Instruments Accordance with Dave's Theory for Grade 4 Students 5 experimental activities package 10 lesson plans, an achievement test with 25 items. The collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and paired sample t-test. The research results were as follows:

1. The efficiency of the package is at 84.60/80.40, meeting the criteria
2. Learning achievement after the package is higher, having the statistical significance at the level of 0.5.

Keywords : Instructional Practice Package Music for Keyboard, Learning Achievement, Dave's Theory

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 พัฒนาให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้นทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตการศึกษา และสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ตลอดจนเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนแต่ละระดับ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วยสาระวิชา 3 รายวิชา คือ ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ มาตรฐานของดนตรีซึ่งเป็นสาระที่ 2 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจักษ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ผู้เรียนรู้เข้าใจเกี่ยวกับดนตรีและเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรีและบทบาทหน้าที่รู้ถึงการเคลื่อนที่ขึ้นลงของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลงประโยคและอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้อง และบรรเลงเครื่องดนตรี ดนตรีอย่างลงง่ายใช้ และเก็บรักษาเครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน เขียนโน้ตไทย และสากลในรูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกของบทเพลง (Ministry of Education, 2009: 182-185) ผู้เรียนจึงต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบของ

ดนตรี เสียงของดนตรี จังหวะ และวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี อารมณ์ของบทเพลง เป็นพื้นฐานการเรียนรู้วิชาดนตรีและพัฒนาให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

การเรียนรู้วิชาดนตรีนั้นมีการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เนื้อหาทางดนตรีและทักษะทางดนตรี ผู้สอนจึงต้องมีการวางแผน หลักการการเรียนรู้ และวิธีการถ่ายทอดเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนการความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถปฏิบัติทักษะทางดนตรีได้ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรี สาระดนตรี เป็นสาระสำคัญในกระบวนการทางดนตรี เนื่องจากเป็นหัวใจของการถ่ายทอดดนตรี ดนตรีศึกษาเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางดนตรี ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดสาระดนตรีให้เหมาะสมในเชิงหลักสูตรของแต่ละระดับการศึกษาและคำนึงถึงความต่อเนื่องแต่ละในระดับการศึกษา เพื่อให้การเรียนรู้สาระดนตรีของผู้เรียนเป็นไปอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ดังนั้นทฤษฎีทางการศึกษา จิตวิทยาจึงเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดหลักสูตร ตลอดจนกำหนดรูปแบบการถ่ายทอด ซึ่งเป็นเรื่องของหลักการและวิธีการสอนดนตรี เพื่อให้การถ่ายทอดดนตรีเป็นไปอย่างมีระบบเป็นผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สาระดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Suttachitt, 2018: 100)

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีในปัจจุบัน เนื่องจากดนตรีศึกษาในระดับประถมศึกษา มีมาตรฐานการเรียนการสอนที่ไม่เท่าเทียมกัน หลายโรงเรียนมีมาตรฐานการสอนที่ดีมากมีการพัฒนา กิจกรรมตลอดจนสิ่งที่เกื้อหนุนอย่างดี ในขณะที่หลายโรงเรียนไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ทำให้การเรียนการสอนดนตรีเป็นไปอย่างไม่ถูกต้องตามหลักการ ทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้ทางดนตรีเท่าที่ควร ซึ่งกระบวนการการศึกษาจะไม่มีคามสมบูรณ์หากขาดองค์ประกอบทางการเรียนรู้ด้านครูผู้สอน นักเรียน สาระการเรียนรู้ บริบททางการเรียนรู้ของการเรียนการสอน (Pongern, 2011: 1-2)

จากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทางดนตรีทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการการเรียนรู้ที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถปฏิบัติได้ และมีพื้นฐานทางดนตรีที่ดี ควรเริ่มต้นจากเพลง และแนวคิดทางดนตรีที่ง่าย เช่น จังหวะของดนตรี ตัวโน้ต ระดับเสียง (Suttachitt, 2018: 243) ซึ่งแนวความคิดของ คาร์ล ออร์ฟ (Landis & Carder, 1972) นั้นมีหลักการว่าการเรียนการสอนดนตรีควรเริ่มต้นจากแนวคิดเรื่องจังหวะโดยเริ่มจากจังหวะของ การนำไปสู่ความเข้าใจแนวคิดเรื่องของระดับเสียง ประโยคของดนตรี ลักษณะของเสียง และค่าของตัวโน้ตต่างๆ เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจทดลองสิ่งต่าง ๆ ทางดนตรี การเล่นเครื่องดนตรีและมีบทเพลงในบันไดเสียง สำหรับการประกอบการเรียนรู้ ซึ่งอาศัยความรู้และการพัฒนาทักษะทางดนตรี คาร์ล ออร์ฟ เป็นนักวิชาการที่ให้ความสำคัญกับดนตรีพื้นฐานการฝึกเบื้องต้น มีการจัดกิจกรรม ทำให้นักเรียน มีพัฒนาการในการเรียนดนตรีอย่างสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้และทักษะปฏิบัติทางดนตรี อันส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้ที่คงทนและถาวร อีกทั้งเป็นที่ยอมรับกันในระดับสากล

การเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีจะมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาสาระดนตรีเท่านั้น จึงทำให้นักเรียนขาดทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติทางดนตรี อีกทั้งยังขาดเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย กิจกรรมไม่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายไม่สนใจในการเรียน ไม่แรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการรายวิชาดนตรี ทำให้ผู้เรียนไม่มีความเข้าใจและขาดทักษะทางดนตรี (Phubanchuen, 2015: 352)

จากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนจึงเน้นให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และเข้าใจในการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและฝึกฝนการปฏิบัติทักษะทางดนตรีที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียน ซึ่งรูปแบบ

การเรียนการสอนพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดฟ สอดคล้องกับ (Khemmani, 2017: 244) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ได้จัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องแม่นยำ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ รูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติต่างๆกล่าวคือ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำอย่างถูกต้องแม่นยำ และชำนาญ

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่ศึกษาการออกแบบชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติทางดนตรีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางดนตรีโดยมีแนวทางการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของพื้นฐานทางดนตรี การอ่านสัญลักษณ์โน้ตสากล และทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียนจำนวน 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 1 โรงเรียนวัดบางแสม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

2.1 ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวข้อง การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ การสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดฟหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ศิลปะ

2.1.2 วิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาของรายวิชาดนตรี เมโลเดียน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แบ่งเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละคาบของผู้เรียน

2.1.3 สร้างชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1) เอกสารสำหรับครู ซึ่งเป็นข้อแนะนำรายละเอียดสำหรับครูผู้ใช้ ชุดการสอน ทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การศึกษาเนื้อหา การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนและรวมไปถึงแผนการสอนซึ่งเป็นเอกสารสำหรับครูในการ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้อ การเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล

2) เนื้อหาสาระ จะประกอบไปด้วย 5 บทเรียน ดังนี้

2.1) ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง เครื่องดนตรีเมโลเดียน และสัญลักษณ์โน้ตสากล

2.2) ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง เพลง Ode to joy

2.3) ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง เพลง Tisket a Tasket

2.4) ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง เพลง Mary had a little lamb

2.5) ชุดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง เพลง Brother John

โดยจะจัดการสอน 2 คาบเรียน/1 บทเรียน รวมทั้งหมด 10 คาบเรียน/ 5 บทเรียน ซึ่งเนื้อหาของบทเรียนจะบรรจุอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3) การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการและผลของการเรียนรู้ในการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ มีการจัดการสอน 2 คาบเรียน/1 บทเรียน ในครั้งที่ 1 จะประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบท้ายบทเรียน บทเรียนละ 5 ข้อ ในส่วนครั้งที่ 2 ท้ายคาบเรียนจะเป็นการทดสอบปฏิบัติการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบการประเมินตามสภาพจริง โดยอ้างอิงจากมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.4 นำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความชัดเจนของภาษา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด วัตถุประสงค์ สาระเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล รวมทั้งพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่จัดกิจกรรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 นำชุดการสอนที่ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วจากอาจารย์ที่ปรึกษา นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องของกระบวนการ ความถูกต้องของเนื้อหาในชุดกิจกรรม การใช้คำถาม ความเหมาะสมของกิจกรรม สำนวน ภาษา ความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน แล้วประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรม 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านสื่อ ด้านกิจกรรม แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4.66

2.1.6 นำชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดฟ นำไปทดลองใช้ตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้ในสภาพจริงของการเรียนการสอน ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ โดยให้นักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างได้ทดลองใช้ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนวัดบางแสม จังหวัดฉะเชิงเทรา และดำเนินการเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพดังนี้

ครั้งที่ 1 ทำการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 3 คน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น โดยการสังเกต สัมภาษณ์ผู้เรียน ผลการทดลองที่ได้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขในเรื่องเนื้อหา เพื่อให้มีความเหมาะสมขึ้นตามคำแนะนำ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	ระหว่างเรียน E_1	หลังเรียน E_2	E_1/E_2
3	67.66	50.64	67.66/50.64

ครั้งที่ 2 ทำการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 10 คน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้นักเรียนทดลองในแต่ละเนื้อหา โดยผู้วิจัยสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของข้อแนะนำรายละเอียดสำหรับผู้เรียนในชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	ระหว่างเรียน E_1	หลังเรียน E_2	E_1/E_2
10	75.3	73.6	75.3/73.6

ครั้งที่ 3 ทำการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้นักเรียนได้เรียนในแต่ละกิจกรรมแล้วจึงทำแบบทดสอบ และเมื่อนักเรียนเรียนจบทุกกิจกรรมแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลึ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	ระหว่างเรียน E_1	หลังเรียน E_2	E_1/E_2
30	84.56	80.40	84.56/80.40

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

2.2.1 การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2.2 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน คำนวณหาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.89 และเมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 จำนวน 30 ข้อ และตัดออกเพื่อนำไปใช้ในการทดลองจำนวน 25 ข้อ

2.2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนวัดบางแสม จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเนื้อหาแล้ว เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ พบว่า ค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.30 - 0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.40 และเมื่อนำผลการทดสอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson KR-20) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 สามารถนำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การออกแบบชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของ เดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลองกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) โดยมีแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด จำนวน 10 ชั่วโมง แล้วทำการทดสอบหลังเรียนซึ่งมีรูปแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 4 แบบแผนการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

O1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง
X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
O2	แทน	การสอบหลังการทดลอง

3.2 การรวบรวมในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สอนกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดบางแสม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ดำเนินการต่อไปนี้

3.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี

3.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดจำนวน 10 ชั่วโมง

3.2.3 เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เสร็จสิ้นตามเนื้อหาและเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีก่อนเรียน

3.3. ผู้วิจัยนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางแสม จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาวิเคราะห์สถิติ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 หาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ โดยใช้การทดสอบ Paired Sample t-test

ผลการดำเนินวิจัย

1. ประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้วตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	ระหว่างเรียน (E_1)			หลังเรียน (E_2)		
	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ
ชุดที่ 1 เรื่อง เครื่องดนตรีเมโลเดียน และสัญลักษณ์โน้ตสากล	10	8.26	82.6	25	20.10	80.40
ชุดที่ 2 เรื่อง เพลง Ode to joy	10	8.40	84			
ชุดที่ 3 เรื่อง เพลง Tisket a Tasket	10	8.56	85.6			
ชุดที่ 4 เรื่อง เพลง Mary had a little lamb	10	8.50	85			
ชุดที่ 5 เรื่อง เพลง Brother John	10	8.56	85.6			
รวมทั้ง 5 ชุด	50	42.28	84.56			
$(E_1)/(E_2) = 84.56/80.40$						

จากตารางที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทเครื่องลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ $84.56/80.40$ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทําแบบทดสอบและการทดสอบปฏิบัติระหว่างเรียนในแต่ละกิจกรรมโดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ (E_1) เท่ากับ 84.56 และค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทําแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทเครื่องลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (E_2) เท่ากับ 80.40 แสดงว่าชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาดนตรี ของนักเรียนโดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{x}$	N	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	9.46	30	1.87	24.37 *	.000
หลังเรียน	20.13	30	1.79		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาดนตรี ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางแสม จำนวน 30 คน พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 9.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.87 ส่วนคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 20.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.79

อภิปรายผล

จากการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีด้วยชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 $E1/E2 = 84.56/80.40$ แสดงว่าชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งมีการวิเคราะห์แนวทางในการสร้างชุดการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาตรงตามตัวชี้วัดและเหมาะสมกับวัย (Brahmawong, 2013: 119-120) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีตามแนวคิดของ คาร์ล ออร์ฟ (Landis & Carder, 1972) โดยผู้เรียนควรเริ่มเรียนจากง่ายไปยาก โดยการรู้จักจังหวะทางดนตรีโดยการเคาะจังหวะให้เข้ากับบทเพลง ระดับเสียงที่แตกต่างกัน เสียงสูง เสียงต่ำ สัญลักษณ์ทางดนตรีสากล ตัวโน้ต ค่าของตัวโน้ต การอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรีโดยการอ่านโน้ตสากล เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทางดนตรีสากลและสามารถปฏิบัติได้จริง โดยชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ ประกอบด้วยคำชี้แจงในการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียดและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวชี้วัด มีแบบฝึกหัดทักษะ แบบทดสอบระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยกระบวนการเรียนรู้ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดฟ ไปทดลองใช้ในสภาพจริงของการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sonsupap (2014: 64) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนเรื่องการอ่านโน้ตในบรรทัดห้าเส้นโดยวิธีการจินตภาพ พบว่า ชุดการสอนเรื่องการอ่านโน้ตในบรรทัดห้าเส้นโดยวิธีการจินตภาพมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/82.68 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sittuskun (2017: 88) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะปฏิบัติคีย์บอร์ดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการสอนดนตรีสากลเบื้องต้น ผลวิจัยพบว่า ชุดการสอนดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.01/82.32 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. จากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ่มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ มีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการสอน

อย่างเป็นขั้นตอนตามวิธีการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเลียนแบบ ขั้นลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นกระทำให้ถูกต้องแม่นยำ ขั้นแสดงออก ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะให้วิธีการและเทคนิคทักษะปฏิบัติทางดนตรีของคาร์ล ออร์ฟ โดยเริ่มเรียนจากง่ายไปหายาก เริ่มจากการเคาะจังหวะ ระดับเสียง สัญลักษณ์ตัวโน้ต การอ่านตัวโน้ตการปฏิบัติเครื่องดนตรีสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sarachan (2018: 88) ที่ศึกษา การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี ตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติทางดนตรีและทักษะความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ Kumchoo (2012: 61) ที่ศึกษา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวทางคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะในรายวิชาดนตรี – นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ทางนาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามแนวทางของคาร์ล ออร์ฟ สูงกว่าก่อนเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การออกแบบชุดการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรีประเภทลิ้มนิ้ว ตามแนวคิดของเดฟ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรี ควรให้ผู้เรียนอ่านโน้ตและปฏิบัติกับเรื่องดนตรีจริง ซึ่งเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีเพียงพอสำหรับผู้เรียนทุกคน

1.2 การนำแนวทางในการสอนทักษะปฏิบัติทางดนตรี ผู้สอนควรศึกษารูปแบบกระบวนการเรียนรู้อย่างเข้าใจและลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

1.3 รูปแบบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางดนตรี ควรมีการจัดเวลาให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนปฏิบัติแบบฝึกต่างๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยทัศนคติหรือความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อชุดการสอนที่สร้างขึ้นว่ามีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดฟกับรายวิชาต่างหรือ เครื่องดนตรีต่าง ๆ เช่น ในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านในด้านต่าง ๆ

REFERENCES

- Brahmawong, C (2013). *Developmental Testing of Media and Intructional Package*. Bangkok: Thai Watana Panich [In Thai]
- Khemmani, T. (2017). *Science of Teaching Pedagogy*. Bangkok. Chulalongkorn University Press. [In Thai]

- Kumchoo, P. (2012). **Use of Carl Orff-Based Extra-Curricular Activities to Develop Music and Drama Skill of Primary School**. Thesis Master of Education Technology Curriculum Research and Development Faculty of Technical Education. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [In Thai]
- Landis, B. And Polly, C. (1972) **The Eclectic Curriculum in American Music Education: Contributions of Daicroze, Kodaly, and Orff**. Washington, D.C: Music Educators National Conference.
- Ministry of Education. (2009). **Basic Core Education Course 2008**. Bangkok: Agricultural Cooperative Assembly of Thailand. [In Thai]
- Phubanchuen, M. (2015). **A Comparisons of academic Achievement Motivation of Leaning and Music skill Folk music Prathomsuksa 5 students taught by two Instructional Model: Simpson and Zotan Kodaly**. Thesis Master of Education Curriculum and Instruction Faculty of Education. Mahasarakham University. [In Thai]
- Pongern, S. (2011). **A Proposed Model of Organizing Music Learning Courses for Grades 4 to 6 Students**. Thesis Master of Education Music Education Faculty of Education. Chulalongkorn University. [In Thai]
- Sarachan, W. (2018) **The Music Learning Based on the Concept of Carl Orff together with Problem Solving Processes to Develop Music Practical Skill, Creative Thinking and Innovation Skill for Upper Secondary Student**. Thesis Master of Education Curriculum and Instruction College of Education Sciences. Dhurakij Pundit University. [In Thai]
- Sittuskun, P. (2017). **The Development of Learning Achievement and Performance Skills on Keyboard of The Third Grade Students By Using the Intructional Package of Basic Music**. Thesis Master of Education Curriculum and Instruction. Rajabhat Maha Sarakham University. [In Thai]
- Sonsupap, N. (2014). **Creating Instructional Package for Teaching Note-Reading on the Staff by Using the Imagination**. Thesis Master of Master of Art College of Music. Payap University. [In Thai]
- Suttachitt, N. (2018). **Music studies, principles and themes**. Bangkok. Chulalongkorn University Press. [In Thai]